

یادداشت سیاسی

بقیه از صفحه ۱

در قطعنامه از رژیم ایران خواسته می شود که: «بدون هیچ تاخیری پروتکل را تصویب کند.» در قطعنامه از این که «اجرای تصمیمهای ایران برای تعلیق فعالیتهای بازیافت و مرتبط با غنی سازی که در ۲۰ دسامبر ۲۰۰۳ و ۲۴ فوریه ۲۰۰۴ به اطلاع آژانس رسید، به طور چشمگیری از دایره شناخت آژانس درباره این تعهدات دور ماند و همچنین این که ایران از آن زمان برخی از این تصمیمات را لغو کرده است» ابراز تاسف شده و از رژیم ایران خواسته شده که: «بلافاصله و تحقیقا همه فعالیتهای مرتبط با غنی سازی را به حال تعلیق درآورد، بخصوص ساخت، مونتاژ و آزمایش قطعات دستگاه سانتریفوژ و تولید مواد لازم از جمله از طریق آزمایش در UCF، تاسیسات تبدیل اورانیوم) طوری که آژانس بتواند بخصوص با توجه به بندهای ۷ و ۸ این قطعنامه برنامه های هسته ای ایران را تایید کند.»

در بند ۷ قطعنامه: «از دبیرکل می خواهد که پیشاپیش قبل از نشست نوامبر شورای حکام، گزارشی درباره کل یافته های مربوط به برنامه اتمی ایران از سپتامبر ۲۰۰۲ تاکنون به این شورای ارائه کند...» و در بند ۸ نیز از دبیرکل آژانس می خواهد که تا «پیش از نشست شورای حکام در ماه نوامبر گزارشی را درباره پاسخهای ایران در مقابل درخواست شورا از این کشور در قطعنامه های قبلی بخصوص درخواستهای مرتبط با تعلیق کامل فعالیتهای مرتبط با غنی سازی و بازیافت ارائه کند.»

یک روز پس از تصویب این قطعنامه، رسانه های دولتی در ایران ضمن انعکاس خبر تصویب قطعنامه اجلاس شورای حکام آژانس بین المللی انرژی اتمی، عکسهایی از ولی فقیه نظام را که در آخرین روز مانور نظامی سپاه پاسداران شرکت کرده بود چاپ کرده و از زبان وی نوشتند که: «دشمن برای تضعیف نظام راه به جایی نمی برد.»

روزنامه شرق نیز در روز یکشنبه ۲۹ شهریور، تصویب قطعنامه علیه فعالیتهای هسته ای رژیم را در صدر اخبار خود آورد و نوشت: «هر چند موسویان، سخنگوی هیات مذاکره گر ایرانی در وین، اعلام کرده ضرب الاجلی در بیانیه نیست، ولی بند نهم این بیانیه اعلام می کند در نشست ماه

نوامبر آینده شورا، این نهاد در مورد کفایت یا نیاز به هر گونه قدم تکمیلی مرتبط با وظایف ایران تصمیم خواهد گرفت.» تفسیر روزنامه شرق در مورد این بند از قطعنامه این است که: «ماه نوامبر مهلت پایانی هرگونه پرسش باقی مانده است.»

قبل از شروع کار شورای حکام، خبرگزاریها متن گزارش آقای محمد البرادعی به این اجلاس را منتشر کردند. بند ۲۶ این گزارش چنین بود: «در ارزیابیهای کلی از غنی سازی سانتریفوژ پی ۲، دلایل ارائه شده از سوی ایران برای دوره زمانی میان سالهای ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۲ تضمین کافی را ایجاد نکرد که اطمینان داشته باشیم در طول مدت مذکور هیچ فعالیتی صورت نگرفته است. آژانس بازرسیهای خود را از شبکه های تهیه ادامه می دهد.» در بند ۲۷ گزارش دبیر کل آژانس آمده است: «ایران هنوز ذرات اورانیوم کم غنی شده و کامل غنی شده را که در نطنز، شرکت کالای الکتریک، فرآیند تکنیک و جدیدا در پارس تراش پیدا شده بود و از تجهیزات وارداتی پی ۱ منتج شده بود نگهداری می کند. اما برخی از سوالات همچنان بی پاسخ باقی مانده اند.»

در فاصله انتشار گزارش دبیرکل آژانس تا تصویب قطعنامه، رژیم از ابزارهای گوناگونی برای عدم تصویب قطعنامه استفاده کرد. اما سرانجام پس از آن که ترم «مکانیزم ماشه» از قطعنامه حذف و چند تغییر جزئی در آن صورت گرفت، با همکاری اعضای شورای حکام به تصویب رسید. پس از تصویب قطعنامه بعضی از گردانندگان رژیم کوشیدند تا حذف ترم مکانیزم ماشه را یک «پیروزی بزرگ» برای جمهوری اسلامی و یک «شکست» برای آمریکا ثبت کنند. اما بندهای مهم قطعنامه یک هشدار جدی برای خامنه ای که همه ی سیاستهای اتمی رژیم زیر نظر او هدایت می شود بود.

روز دوشنبه ۳۰ شهریور، روزنامه شرق در سرمقاله خود نوشت: «تا زمانی که کشور در صحنه جهانی شریک مطرح ندارد نباید در مسیری گام نهد که وسیعترین هزینه ها را در قبال کمترین دستاورد ها به ارمغان می آورد... می توان دریافت چرا آمریکا توانسته است یک چنین مجموعه رنگارنگی از بازیگران بین المللی را در آژانس انرژی اتمی در کنار خود قرار دهد و بدون شلیک حتی یک تیر به نتایجی دست یابد که در بلندمدت اثباتی وسیع در معادلات قدرت در منطقه خواهد داشت.» روزنامه آفتاب یزد در سرمقاله

خود به قلم سردبیر آن نوشت: «در ایران اختلافات درونی به حدی است که به قدرت دولت در مذاکره لطمه می زند.» در ادامه این سرمقاله، در پاسخ کسانی که دم از پیروزی می ززند نوشته شده که: «برخی می توانند ادعا کنند که شکست کامل نصیب آمریکا شده و حتی می توانند بگویند که آنچه که به دست آمده همان است که ما می خواستیم اما این اظهار نظرها واقعیت را تغییر نمی دهد.»

هم از این رو بود که ولی فقیه نظام همه ی امکانات خود را برای رویارویی با این تهدید جدی که منجر به تشدید اختلاف درونی خواهد شد، بسیج نمود و به همه ی سرکرده گان رژیم دستور داد که در مقابل تهدید آژانس به حربه تهدید متوسل شوند تا این حربه بتواند در کنار فرصت عراق، پیام روشنی به طرفهای مربوطه ارسال کند.

به گزارش خبرگزاری رسمی جمهوری اسلامی روز سه شنبه ۳۱ شهریور ۱۳۸۳ (۲۱ سپتامبر ۲۰۰۴)، غلامرضا آقازاده، رییس سازمان انرژی اتمی، در دیدار با محمد البرادعی در مقر آژانس بین المللی انرژی اتمی در وین گفت: «بیرامون تعلیق، ما همیشه بر اساس اقدامات داوطلبانه خود عمل نمودیم و هیچگاه مصوبات شورای حکام در این خصوص برای ما قابل قبول نبوده است. طبعاً اکنون بر اساس قطعنامه عمل نخواهیم کرد.»

با این حال آقازاده همه ی پلها را خراب نکرد و برای وقت تلف کردن و سرگرم کردن آژانس افزود: «جمهوری اسلامی تلاش خواهد کرد همکاری لازم را در خصوص حل این موضوعات انجام دهد همانطور که طی این مدت تلاشهای گسترده ای صورت گرفت تا موارد باقیمانده تا ماه نوامبر به نحو بسیار مطلوبی حل شود.»

در همین روز سید محمد خاتمی در مراسم رژه نیروهای مسلح گفت: «دستیابی به فناوریهای گوناگونی که لازمه اقتدار نظام است از جمله فناوری صلح آمیز هسته ای، حق ماست و عزم ملت و کشور برای دستیابی به فناوری روز بین المللی اراده ماست و کسی نمی تواند ما را از این حق مشروع و قانونی محروم کند.»

خاتمی افزود: «ما آماده همکاری هستیم و انتخاب خود را کرده ایم و این بر عهده دیگران است که انتخاب خود را بکنند و راه را برای همکاری بیشتر بپزدند تا با جلب اعتماد جهانی مبنی بر این که به سوی سلاحهای هسته ای نمی رویم راه خود را برای رسیدن به فناوری هسته ای ادامه دهیم. ما این راه را حتی اگر به قطع نظارت بر فعالیتهای

ما باشد، ادامه می دهیم و چه نظارت باشد چه نباشد، دنیا باید مطمئن باشد که ما به سوی سلاح هسته ای نمی رویم.»

در یک رویداد دیگر، خبرگزاری فارس در روز سه شنبه ۳۱ شهریور اعلام نمود که: «طرح دو فوریتی الزام دولت به خروج از معاهده منع تولید و گسترش سلاح های هسته ای (NPT) از سوی نمایندگان تقدیم هیات رئیسه مجلس می شود.»

به گزارش این خبرگزاری، ماده واحده طرح مذکور تاکید می کند که دولت مکلف است: «با تعیین یک ضرب الاجل خواستار مختومه شدن پرونده هسته ای جمهوری اسلامی ایران در اجلاس آتی شورای حکام - نوامبر ۲۰۰۴ / ۱۱ آبان تا آذر ۱۳۸۳ شود و در پایان مهلت مقرر چنانچه این خواسته مشروع تحقق نیافت، با استفاده از حق قانونی مصرح در ماده ۱۰ پیمان مزبور، ظرف مدت یک هفته، تقاضای خروج جمهوری اسلامی ایران از پیمان منع تولید و گسترش سلاحهای هسته ای (NPT) را به آژانس بین المللی انرژی اتمی تسلیم کند.» بر اساس دو تبصره این طرح «از تاریخ تصویب این ماده واحده تا زمان برپایی اجلاس آتی شورای حکام، دولت موظف است تنها در چارچوب مفاد پیمان منع تولید و گسترش سلاحهای هسته ای (NPT) و پادمان شماره ۱۵۳ با آژانس اتمی تعامل داشته باشد» و «از زمان تصویب این ماده واحده دولت حق ندارد به تعهداتی که به طور داوطلبانه و بیرون از بستر قانونی معاهده یاد شده و پادمان شماره ۱۵۳ پذیرفته است عمل کند.»

اگر این طرح در مجلس ارتجاع به تصویب برسد و شورای نگهبان آن را تایید کند، یک بازگشت کامل از قرارداد سعدآباد و یک تهدید آشکار در مقابل آژانس بین المللی انرژی اتمی به حساب می آید. البته خامنه ای در استفاده از این حربه تهدید بیش از هر چیز تاثیر گذاری بر انتخابات آمریکا را مد نظر دارد.

در این میان، چیزی که از جانب رژیم حاکم بر ایران نادیده گرفته می شود، منافع حیاتی مردم ایران است. برای خامنه ای و ایادی او دستیابی به سلاح اتمی برای نقشه های توسعه طلبانه و تجاوزگرانه شان نقش حیاتی دارد. تلاش گردانندگان رژیم ایران این است که با باج دهی، باجگیری، فریب دادن، مذاکره همراه با مانور و مخفیکاری برنامه ای که علیه منافع و مصالح مردم ایران است را پیش ببرند.

بقیه در صفحه ۳